

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/23/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315011107
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4315011107.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci odsúdeného L. A., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného L. A. proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 15.12.2015, sp.zn.2Pp/58/2015, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 10.03.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného L. A. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 66 odsek 1 písmeno b), odsek 2 Trestného zákona, zamietol návrh odsúdeného L. A. (ďalej len odsúdený) o podmienéčnej prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 19.01.2012, sp.zn.3T/10/2011, v trvaní 4 (štyri) roky a 11 (jedenásť) mesiacov, ktorý v súčasnosti vykonáva v strednom stupňom stráženia.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd I. stupňa konštatoval, že odsúdený splnil formálnu podmienku uvedenú v ustanovení § 66 odsek 1 Trestného zákona výkonom dvoch tretín uloženého trestu odňatia slobody dňom 16.01.2015. Nespĺnil však ani jednu materiálnu podmienku tohto ustanovenia, keď nepreukázal polepšenie plnením svojich povinností a správaním sa vo výkone trestu. Napriek tomu, že získal tri disciplinárne odmeny, bol päťkrát disciplinárne potrestaný pre opakované porušovania ústavného poriadku. Preto poukázal súd I. stupňa na skutočnosť, že pokiaľ odsúdený nepreukázal pozitívne zmeny v postojoch k vlastnej resocializácii, je potrebné k dosiahnutiu účelu trestu, aby vykonal trest v pôvodne uloženej výmere.

Z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Y. vyplýva, že odsúdený bol do výkonu trestu dodaný dňa 19.01.2012, pričom výkonu trestu predchádzalo jeho väzobné stíhanie od 06.10.2011. Lehotu na podmienéčnej prepustenie mal splnenú dňa 16.01.2015. Dňa 30.04.2012 bol za účelom výkonu trestu premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody G. nad Z., kde bol v rámci vnútornej diferenciacie zaradený do diferenciačnej skupiny „B“. Odsúdený od začiatku nepreukazoval svojim správaním dodržiavanie ústavného poriadku, príkazy a nariadenia príslušníkov plnil len pod ich priamym dohľadom, jeho pracovná morálka tiež nebola na požadovanej úrovni, disciplinárne potrestaný bol v troch prípadoch, preto bol dňa 21.01.2015 umiestnený do diferenciačnej skupiny „C“. Naďalej však jeho správanie nebolo na požadovanej úrovni a preto bol z dôvodu opakovaného porušovania ústavného poriadku a neplnenia programu zaobchádzania uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 27.04.2015 sp.zn.7Nt/39/2015 preradený na ďalší výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Tu disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol, od 26.05.2015 do 27.10.2015 bol prechodne umiestnený do Nemocnice pre obvinených a odsúdených a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody J. za účelom výkonu súdom nariadeného ochranného psychiatrického liečenia ústavnou

formou. Jeho vystupovanie ani potom nebolo vždy na požadovanej úrovni, i keď jeho pracovná morálka už bola v poriadku. Preto vzhľadom k uvedeným skutočnostiam s poukazom na nízku vzdelanostnú úroveň, závažnosť spáchanej trestnej činnosti, slabé rodinné zázemie a absenciu trvalého zamestnania pred výkonom trestu je riziko sociálneho zlyhania vysoké a aktuálna resocializačná prognóza je nepriaznivá. Podľa ústavu nepreukázal splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu a neodporučil ho podmiennečne prepustiť.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť ihneď po jeho vyhlásení, ktorú do dňa konania neverejného zasadnutia nadriadeným súdom písomne nezdôvodnil.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného poriadku, preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Po preskúmaní spisového materiálu krajský súd zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku vykonaním dvoch tretín uloženého trestu odňatia slobody dňa 16.01.2015.

Počas výkonu trestu odňatia slobody však nedostatočným plnením svojich povinností a svojím správaním nepreukázal polepšenie sa. Naopak pre neustále porušovanie ústavného poriadku bol v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia najskôr premiestnený v rámci vnútornej diferenciacie z diferenciacnej skupiny „B“ do diferenciacnej skupiny „C“ a dňa 27.04.2005 bolo uznesením Okresného súdu Trnava sp.zn.7Nt/39/2015 rozhodnuté o jeho preradení do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, kde taktiež nebolo jeho správanie na požadovanej úrovni. Nepodarilo sa u neho dosiahnuť zmeny v hodnotovej orientácii, čím možno konštatovať, že nesplnil jednu z materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia, ktorá je viazaná na polepšenie sa počas výkonu trestu.

Súčasne nebolo vôbec u odsúdeného preukázané ani splnenie druhej z materiálnych podmienok a to, že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti, kde nadriadený súd posudzoval všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu a jeho pomer k práci vo výkone trestu a tiež, či sa zbavil všetkých záporných vlastností a sklonov, ktoré ho viedli k trestnej činnosti, pre ktorú bol odsúdený.

U odsúdeného sa síce jedná o jedenkrát trestne stíhanú osobu, avšak za závažnú násilnú trestnú činnosť voči blízkym osobám a ani jeho následná izolácia od spoločnosti spočívajúca vo výkone väzby a následne výkone trestu nemala doposiaľ na neho dostatočný preventívny a výchovný účinok, nakoľko i počas odpykávania trestu sa opakovane dopúšťal činnosti, ktorá je v rozpore s ústavným poriadkom. Preto očakávanie, že výkon trestu mal na odsúdeného dostatočný výchovný charakter a bude sa vyhýbať protiprávnemu konaniu v civilnom živote doposiaľ vôbec nepreukázal, a to najmä s prihliadnutím na sústavné porušovanie ústavného poriadku, jeho nízku vzdelanostnú úroveň, závažnosť spáchanej trestnej činnosti, absenciu trvalého zamestnania pred výkonom trestu, slabé rodinné zázemie narušené

práve jeho trestnou činnosťou ako i nepriaznivú resocializačnú prognózu konštatovanú Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Y..

Na podklade vyššie uvedených skutočností a s odkazom na zákonné a správne dôvody napadnutého uznesenia, bola sťažnosť odsúdeného ako nedôvodná zamietnutá, keďže neboli zistené ani žiadne nesprávnosti v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.